

جمهوری اسلامی ایران

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

شیوه‌نامه صدور مجوز مراکز گردشگری ساحلی و دریایی

معاونت گردشگری

دفتر همکاری و توافقات ملی گردشگری

بهمن ماه ۱۳۹۹

مقدمه :

مناطق ساحلی در گوشه و کنار جهان از اهمیت اکولوژیکی، اقتصادی و سیاسی زیادی برخوردارند. کشور ما با دارا بودن بیش از پنج هزار کیلومتر نوار ساحلی و اکوسیستم‌های متنوع در دریای خزر، خلیج فارس و دریای عمان، ظرفیت بالایی از نظر توسعه گردشگری دارد. ظرفیتی که با نظم‌دهی، هماهنگی و هم‌افزایی میان دستگاه‌های مرتبط و ذی‌نفع، بستر توسعه اقتصادی را برای ساکنان آن مناطق و همچنین اقتصاد ملی فراهم می‌آورد. این حوزه نیازمند تعریف مفاهیم، تعیین ساختار کلی و در نهایت تعریف فرایند صدور مجوز برای متقاضیان است. بر همین اساس و با استناد به جزء (ب) از ردیف ۲ با عنوان توسعه سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری و همچنین جزء (الف) - (ب) - (ت) و (چ) از ردیف ۵ با عنوان منابع و جاذبه‌های گردشگری، موضوع سند راهبردی توسعه گردشگری؛ تصویب‌نامه شماره ۶۶۶۳۴/ت ۵۵۲۹۳ هـ مورخ ۹۹/۶/۱۶ هیئت محترم دولت و همچنین جزء ۸ از بند (ج) ماده یک آئین‌نامه "ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه‌بندی و نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری و نظارت بر آنها"، تحت عنوان "مراکز گردشگری ساحلی و دریایی"، موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۱۰۰۱/۷۵۷۹۱ هـ مورخ ۱۳۹۴/۶/۱۱ هیئت محترم دولت، شیوه‌نامه صدور مجوز مراکز گردشگری ساحلی و دریایی تدوین شده‌است.

فصل اول : اصطلاحات و مفاهیم

ماده ۱) در این شیوه‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح زیر به کار می‌روند:

۱-۱- وزارت: وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

۲-۱- سازمان: سازمان بنادر و دریانوردی

۳-۱- میراث فرهنگی استان: ادارات کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان‌ها

۴-۱- آئین‌نامه: آیین‌نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه‌بندی و نرخ‌گذاری تأسیسات گردشگری و نظارت بر آنها مصوبه شماره ۵۱۰۰۱/۷۵۷۹۱ مورخ ۹۴/۶/۱۱ هیئت محترم وزیران؛

۵-۱- کمیته فنی: کمیته فنی مستقر در اداره کل میراث فرهنگی استان

۶-۱- طرح گردشگری ساحلی و دریایی: طرحی که توسط متقاضی به میراث فرهنگی استان ارائه می‌گردد.

۷-۱- متقاضی: شخص حقیقی یا حقوقی است که متقاضی سرمایه‌گذاری در اجرای طرح گردشگری و تفریحی در محدوده‌های بند (۱-۱۰) این شیوه‌نامه بوده و پس از تصویب طرح و اخذ مجوزهای لازم، بهره‌بردار طرح گردشگری ساحلی و دریایی نامیده می‌شود.

۸-۱- موافقت اصولی طرح گردشگری ساحلی و دریایی: مجوزی است که در صورت تأیید کلیات طرح اولیه گردشگری، توسط میراث فرهنگی استان برای متقاضی صادر می‌شود و متقاضی بر اساس آن نسبت به انجام مطالعات و تهیه طرح اجرایی و اخذ مجوزهای قانونی از سایر مراجع اقدام خواهد نمود. موافقت اصولی صادر شده برای متقاضی، دارای محدودیت زمانی بوده که در صورت عدم ارایه نتایج مطالعات و مجوزهای قانونی از سایر دستگاه‌ها در مهلت تعیین شده، فاقد اعتبار است و اولویت یا حقی را برای متقاضی ایجاد نخواهد کرد. مدت اعتبار موافقت اصولی یکسال و در صورت درخواست متقاضی یک نوبت و به مدت ۶ ماه قابل تمدید می‌باشد.

۹-۱- منطقه ساحلی: حوزه نفوذ مکانی این شیوه‌نامه منطقه ساحلی شامل ناحیه ساحلی، ناحیه کرانه‌ای و آب‌های ساحلی است، در واقع بخشی از خشکی که عمدتاً به وسیله دریا تحت تأثیر قرار می‌گیرد و بخشی از دریا که عمدتاً به وسیله خشکی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. از نظر جغرافیایی، ساحل منطقه وسیعی از خشکی و دریا است که در آن، عوامل مختلف خشکی و دریا با یکدیگر در تعامل بوده و شرایطی را ایجاد می‌کنند که با هریک از مناطق خشکی و دریایی متمایز است (ICZM).

۱۰-۱- گردشگری ساحلی و دریایی: کلیه فعالیت‌های گردشگری، تفریحی و ورزشی که در منطقه ساحلی و دریایی با بهره‌برداری پایدار از جاذبه‌های دریایی، منظر و تنوع زیستی و رعایت اصول ایمنی انجام و طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها مانند واحدهای اقامتی دریایی، دهکده گردشگری ساحلی، شناگاه تفریحی، مبلمان ساحلی، غواصی، موج سواری، ماهیگیری، مشاهده پستانداران، آبیان و پرندگان دریایی، کشتی تفریحی، قایقرانی، اسکی روی آب، جت اسکی سواری، پاراسیلینگ، اسنورکیلینگ، اسکوبا، باد موج سواری، بازدید از روستاهای ماهیگیری و فانوس‌های دریایی، موزه دریایی، رویدادهای دریایی، ورزش‌های دریایی و موارد مشابه را شامل می‌شود.

۱۱-۱- سازه: تأسیسات متحرک و غیرثابت یا ثابتی است که به عنوان مراکز گردشگری ساحلی و دریایی و یا مراکز پشتیبان برای مراکز گردشگری ساحلی و دریایی احداث می‌شوند و کمترین دخالت و تخریبی در محیط طبیعی دارند.

۱۲-۱- مراکز گردشگری ساحلی و دریایی: واحدهایی که پس از اخذ مجوزهای لازم از میراث فرهنگی استان، سازمان و دیگر مراجع ذیربط، جهت ایجاد و بهره‌برداری و با رعایت قوانین و مقررات مربوطه، به ارایه خدمات گردشگری ساحلی و دریایی می‌پردازند مانند:

أ. مجتمع گردشگری ساحلی و دریایی: کلیه سازه‌های منقول و غیرمنقول (شامل ابنیه و محوطه) با کاربری گردشگری ساحلی و دریایی که در پهنه‌های ساحلی و دریا، احداث می‌شوند.

ب. **اسکله تفریحی:** سازه‌ای که از ساحل به داخل آب گسترده شده‌است. اسکله‌ها دارای مسیر پیاده‌روی، مسیر گذر ماشین و محل پهلوگیری شناور تفریحی هستند. همچنین خدماتی مانند پذیرایی، اقامتی، تفریحی و تجاری در آنها ارائه می‌شود.

ت. **مارینا (بندر کوچک / محوطه بندری):** یک مجموعه لنگرگاهی برای قایق‌های کوچک و تفریحی است که معمولاً امکانات به آب انداختن شناور، تعمیرگاه‌ها، ایستگاه‌های سوخت‌رسانی، استراحتگاه‌ها، پهلوگیری و لنگراندازی و نیز آب و برق و سوخت مورد نیاز برای قایق‌ها و نیز امکان ارائه ورزش‌ها و تفریحات آبی در آن فراهم است.

ث. **پارک ساحلی:** پارک‌هایی که از پس کرانه و انتهای ساحل به سمت خشکی، با تکیه بر بهره‌گیری از منظر دریا ایجاد می‌شود و دارای امکانات متنوعی برای ارائه خدمات به گردشگران و بازدیدکنندگان هستند.

ج. **شناگاه ساحلی:** شناگاه ساحلی یا شناگاه طبیعی، بخشی از منطقه‌ی ساحلی است که برای شنا و دیگر تفریحات آبی مناسب است و با توجه به معیارها و ضوابط محیط زیستی و بهداشتی کمترین حد از مخاطرات را برای گردشگران و محیط زیست در بر داشته و دارای امکاناتی مانند دوش و سرویس بهداشتی است.

ح. **موزه‌های دریایی و ساحلی:** مکانی است برای معرفی زیست بوم منطقه، زیستگاه جانوران دریایی، تاریخ و فرهنگ دریایی ایران، آداب و رسوم دریانوردی، نمایش پیشینه‌ای از دریا و دریانوردی، بندر و ساحل‌نشینان و موجودات و جاذبه‌های دیدنی دریا و همچنین آموزش و حفاظت این موارد به دیگران.

خ. **ایستگاه تفریحات دریایی (کلوپ دریایی):** مراکز گردشگری ساحلی و دریایی که انواع تفریحات و ورزش‌های دریایی را به گردشگران ارائه می‌دهند.

د. **شناور تفریحی:** هرگونه شناور موتوردار و بدون موتور با هر ابعادی که با هدف بازدید از مقاصد گردشگری دریایی و انجام سفرها و گشت‌های تفریحی دریایی کوتاه و بلند مدت استفاده می‌شود و از مبدأ خارج و به مبدأ باز می‌گردند.

ذ. **شناور صیادی گردشگری:** هر شناوری اعم از لنج، قایق، کشتی و انواع دیگر شناورها که با مجوزهای لازم برای فعالیت صیادی تجهیز و مورد استفاده قرار می‌گیرد و در سفرهای برنامه‌ریزی شده می‌توانند با رعایت نکات ایمنی سازمان اقدام به حمل گردشگر نمایند.

ر. **شناور سنتی گردشگری:** شناورهای با شکل و فرم بدنه لنج، مانند فرم‌های معمول بوم، ناکو، سمبوک، جالبوت با جنس بدنه چوبی و فایبرگلاس، شناور سنتی نامیده می‌شوند (کارویژه مرز شورای امنیت ۹۷/۵/۲۹) که با مجوز ایمنی سازمان و موافقت میراث فرهنگی استان اقدام به فعالیت گردشگری دریایی می‌نمایند.

ز. **بوم‌گردی دریایی:** ارائه هرگونه فعالیت و خدمات گردشگری اعم از اقامت، پذیرایی، تفریح، کسب تجربه و مهارت؛ بر روی شناورهای چوبی سنتی و غیر چوبی مبتنی بر سنت جامعه محلی را می‌گویند که در راستای آشنایی گردشگران با این سنت و غنا بخشیدن به آن است.

س. **شناور مسافری:** شناوری است که مسافران را از مبدأ به مقصد مورد نظر در مسیرهای دریایی حمل می‌کنند.

ش. **دهکده گردشگری دریایی:** مجتمع‌هایی که با رویکرد توسعه پایدار که کلیه فعالیت گردشگری دریایی در پهنه بندی مندرج در ردیف ۲-۱۳ را بصورت یکجا ارائه می‌نماید.

ص. **واحدهای اقامتی ساحلی:** واحدهایی که در خارج از حریم ۶۰ متر دریای خزر، خلیج فارس و دریای عمان ایجاد می‌شوند و پس از اخذ مجوزهای لازم می‌توانند گردشگران را برای اقامت شبانه پذیرش کنند.

ض. **سازه‌های تفریحی فرا ساحلی:** سازه‌هایی که در عمق دریا برای استفاده تفریحی و گردشگری ایجاد می‌شوند. این سازه‌ها می‌توانند اعم از کشتی تفریحی، اسکله و سکوی تفریحی و موارد دیگر باشند.

۱-۱۳- **پهنه‌بندی مناطق ساحلی:** طرح مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی (ICZM) هفت پهنه را برای مناطق ساحلی شمال و جنوب کشور در نظر گرفته است که به شرح زیر می‌آیند:

(۱) پهنه‌ی آب‌های ساحلی (Coastal Water Zone)

(۲) پهنه‌ی آب‌های کرانه‌ای (Near Shore Zone)

(۳) پهنه‌ی نوسان آب (Sea Level Fluctuation Zone)

(۴) پهنه‌ی خطر (Hazard Zone)

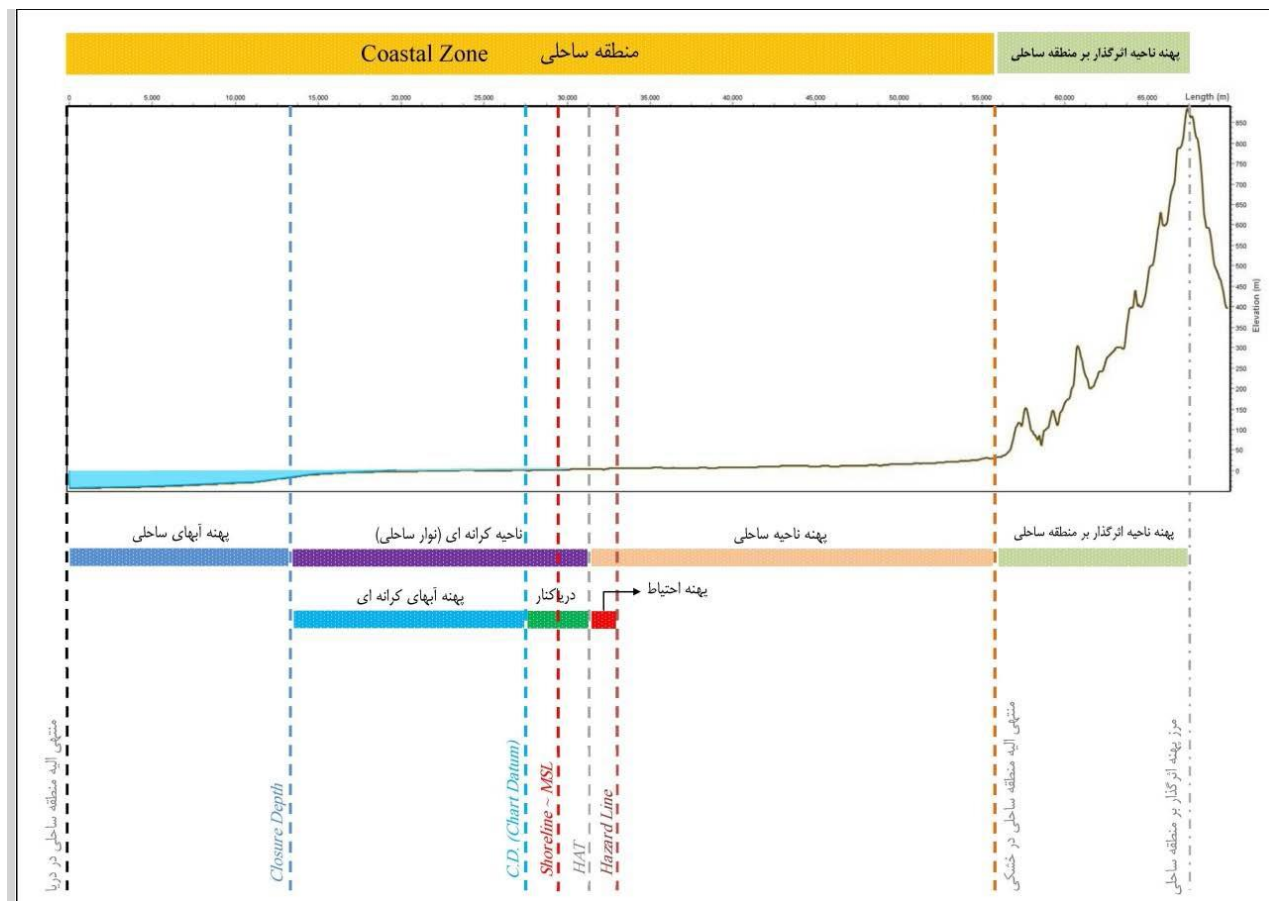
(۵) پهنه‌ی ناحیه ساحلی (Coastal Area)

(۶) ناحیه‌ی کرانه‌ای (Shore Area)

(۷) منطقه‌ی ساحلی (Coastal Zone)

۱-۱۳- (پیشنهاد دوم) پهنه‌بندی مراکز گردشگری ساحلی و دریایی:

- ۱- مراکز گردشگری واقع در پهنه آبی،
- ۲- مراکز گردشگری واقع در پهنه ساحلی و حریم دریاها،
- ۳- مراکز گردشگری واقع در منطقه حریم، خط داغاب در حریم دریا (منطقه آبی - خاکی) منطقه‌ایکه تحت تأثیر جریان‌های آبی مانند جزر و مد و طوفان‌ها قرار می‌گیرند.

ماده ۲) اهداف:

- جلب مشارکت کلیه نهادها و دستگاههای وابسته به قوای سه گانه و تعیین حدود و اختیارات آنها به منظور هم افزایی و توسعه گردشگری دریایی با محوریت وزارت.
- افزایش بهره وری گردشگری دریایی با انجام اصلاحات ساختاری و مدیریتی و رفع موانع موجود با رویکرد توسعه پایدار.
- تقویت و حمایت از فعالیت و توسعه سرمایه گذاری بخش خصوصی و تعاونی در فعالیتهای گردشگری دریایی برابر با سیاستهای ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی
- ایجاد محیط مناسب جهت تسهیل و ساماندهی در جهت افزایش اشتغال.
- حفظ و تقویت میراث مادی و معنوی ساحل و دریا شامل میراث فرهنگی و طبیعی؛
- ایجاد هماهنگی میان ذی نفعان توسعه گردشگری ساحلی و دریایی در کشور؛
- ایجاد شرایط مطلوب جهت سرمایه گذاری در مناطق ساحلی و دریایی؛
- بهبود کیفیت ارائه خدمات به گردشگران و بهبود تجربه گردشگران در مناطق ساحلی و دریایی

ماده ۳ - موضوع دستورالعمل

صدور مجوز برای متقاضیان حقیقی و حقوقی که در حوزه گردشگری ساحلی و دریایی درخواست فعالیت دارند.

فصل دوم: رسته‌های گردشگری ساحلی و دریایی

ماده ۴ - رسته‌های نیازمند ایجاد سازه (مستحقات): این نوع رسته‌ها نیازمند احداث سازه بوده و باید مطابق با قانون و از طریق اخذ موافقت اصولی از وزارت و دیگر دستگاه‌های ذیربط ایجاد و موارد زیر را شامل می‌شوند.

- ۱-۴- سکو اسکله‌های تفریحی و گردشگری
- ۲-۴- باشگاه‌های تفریحات و ورزش‌های ساحلی و دریایی و شناگاه‌ها
- ۳-۴- موزه‌های ساحلی و دریایی
- ۴-۴- واحدهای پذیرایی ساحلی و دریایی متحرک و ثابت
- ۵-۴- پارک‌های ساحلی و دریایی
- ۶-۴- واحدهای اقامتی (با در نظر گرفتن ضوابط فنی و معماری موجود طبق مصادیق آئین‌نامه)
- ۷-۴- مراکز تولید، فروش و نمایشگاه‌های صنایع دستی
- ۸-۴- مراکز آموزشی
- ۹-۴- مبلمان ساحلی
- ۱۰-۴- سازه‌های تفریحی فرا ساحلی
- ۱۱-۴- دهکده گردشگری دریایی

تبصره) در نظر گرفتن اقلیم منطقه در طراحی سازه‌های مرتبط با گردشگری ساحلی و دریایی الزامی است.

ماده ۵ - رسته‌های بدون نیاز به ایجاد سازه: این فعالیت‌ها شامل کاربری‌های محیطی و تجربه‌گرا می‌باشند و موارد زیر را شامل می‌شوند.

- ۱-۵- تجربه مشارکت در تولید صنایع دستی دریایی
- ۲-۵- بازدید از کارگاه‌های ساخت و تعمیر لنج چوبی
- ۳-۵- بازدید از بنادر سنتی، تخلیه و بارگیری لنج‌ها و شناورهای سنتی و تجاری و صیادی
- ۴-۵- آشنایی با فنون و سنت‌های کهن دریانوردی سنتی با حضور بر روی شناورهای چوبی سنتی و سفر با آنها.
- ۵-۵- آشنایی با آداب و فرهنگ ساحل نشینان و دریانوردان، مشاهده آبزیان و پرندگان دریایی، بازدید از روستاهای ماهیگیری، فانوس دریایی و جزایر عاری از سکنه و کم سکنه.
- ۶-۵- ورزش‌ها و تفریحات آبی در دریا و سواحل شامل شنا، غواصی، موج سواری، قایقرانی پارویی و پدل بورد ایستاده و دوچرخه‌ای، قایق موتوری، قایقرانی بادبانی، اسکی روی آب، جت اسکی، پاراسیلینگ، اسنور کیلینگ، اسکوبا، فلائی بورد، پاراسل، باد موج سواری، موج سواری، مشاهده سنت‌های ماهیگیری و مشارکت در ماهیگیری در قایق‌های صیادی و آب‌های کم عمق، دریانوردی با کشتی‌های مسافری.

۵-۷- ارائه فرآورده‌ها و محصولات ساحلی و دریایی، آشپزی و عرضه غذاهای محلی دریایی در سازه‌های موقت و شناورهای سنتی.

۵-۸- برگزاری نمایشگاه و جشنواره‌های بومی و محلی موقت ساحلی/ رویدادهای دریایی

تبصره ۵) اخذ مجوزهای لازم برای فعالیت‌های مرتبط با صنایع دستی، ایجاد موزه و غیره از مراجع ذیربط الزامی است.

فصل سوم شرایط عمومی و اختصاصی صدور مجوز مراکز گردشگری ساحلی و دریایی:

ماده ۶- شرایط عمومی:

۶-۱- رعایت مفاد مرتبط در آیین‌نامه و قانون الزامی است.

۶-۲- ارائه مطالعات مربوط به رعایت ظرفیت برد محل فعالیت

۶-۳- مراکز گردشگری ساحلی و دریایی باید دارای محلی مناسب برای پذیرش و راهنمایی مراجعان بوده تا در اوقات مناسب میهمانان در مرکز پذیرفته و راهنمایی شوند.

۶-۴- مراکز گردشگری ساحلی و دریایی باید دارای تابلوهای علائم، نشانه‌ها و راهنمای مجموعه بصورت دو زبانه و شب رنگ بوده و در بخش ورودی و بخش‌های مورد نیاز نصب شوند.

۶-۵- پرسنل مراکز گردشگری ساحلی و دریایی ملزم به گذراندن دوره‌های گردشگری دریایی، زیست محیطی، ایمنی، کمک‌های اولیه و فوریت‌های پزشکی، امداد و نجات و غریق نجات هستند.

۶-۶- مجموعه‌ی جعبه کمک‌های اولیه باید در محل ارائه خدمات فراهم باشد.

۶-۷- رعایت نکات ضروری و اضطراری و وجود راه‌های دسترسی نهادهای امدادی به بخش‌های مختلف محل ارائه خدمات با هماهنگی کامل با ایستگاه‌های دریایی، باید در نقشه اولیه و در هنگام اخذ موافقت اصولی بررسی و تایید گردد.

۶-۸- وجود وسایل اطفای حریق و راهنمای استفاده از آن الزامی است.

تبصره: تاییدیه ایمنی تجهیزات اطفای حریق باید از اداره آتش‌نشانی اخذ شود.

۶-۹- رعایت اصول بهداشتی در ارائه خدمات پذیرایی، الزامی است.

۶-۱۰- استفاده از وسایل و تجهیزات مناسب و استاندارد در ارائه خدمات به گردشگران.

۶-۱۱- استفاده از وسایل استاندارد برقی، گازی و سایر سوخت‌ها، نصب و نگهداری آنها در شرایط ایمنی و بازدید مرتب از وسایل. کلیه اتصالات گازی می‌بایست دارای مجوز ایمنی از شرکت گاز بوده و به طور مرتب به روزرسانی شود.

۶-۱۲- برقراری بیمه مسئولیت

تبصره ۱: در ایجاد مراکز گردشگری ساحلی و دریایی الویت با افراد بومی منطقه می‌باشد.

تبصره ۲: چنانچه متقاضی مجوز، برنامه‌ای برای ایفای مسئولیت اجتماعی در منطقه ارائه نماید، صدور مجوز بر طرح‌های دیگر اولویت دارد.

ماده ۷- شرایط اختصاصی:

- ۱-۷- دارا بودن مدارک شناسایی (شناسنامه و کارت ملی)
- ۲-۷- وجود حداقل ۳ سال سابقه کار مرتبط با گردشگری ساحلی و دریایی
- ۳-۷- دارا بودن تصویر کارت پایان خدمت نظام وظیفه یا معافیت از خدمت برای آقایان
- ۴-۷- دارا بودن مدرک تحصیلی حداقل کاردانی
- ۵-۷- رایحه خلاصه طرح توجیهی
- ۶-۷- رایحه اسناد و مدارک مربوط به شرکت و اساسنامه در تقاضاهای اشخاص حقوقی و درج ارائه خدمات گردشگری ساحلی و دریایی در موضوع اساسنامه شرکت
- ۷-۷- رایحه گواهینامه دوره آموزشی مدیریت مراکز گردشگری ساحلی و دریایی مورد تایید وزارت
- ۸-۷- رایحه سندی دال بر مالکیت و یا اجاره زمین.

ماده ۸- متقاضی باید مجوز و استعلامات ضروری به شرح ذیل را اخذ نماید:

- ۱-۸- کسب مجوز فعالیت در دریا یا حریم دریا (ساحل) از مراکز صدور مجوز (سازمان، دریابانی، محیط زیست، منابع طبیعی، ورزش و جوانان، شیلات و آب منطقه‌ای)
- ۲-۸- کسب مجوز از اداره نظارت بر اماکن عمومی نیروی انتظامی (صلاحیت عمومی و فردی)
- ۳-۸- کسب مجوز اداره بهداشت (کارت بهداشت) برای کلیه کارکنان شاغل
- ۴-۸- کسب مجوز رعایت اصول ایمنی از مراکز صدور مجوز دستگاه‌های ذریبط
- ۵-۸- اخذ گواهینامه ثبت و گواهینامه ایمنی شناور برای شناورهای تفریحی و سنتی از سازمان الزامی است
- ۶-۸- مدیران ایستگاه‌های ورزشی باید گواهینامه چهارگانه ایمنی را از سازمان اخذ کنند.
- ۷-۸- کسب مجوزهای لازم برای فعالیت‌های اقامتی، پذیرایی و آموزشی از مراجع ذریبط (موضوع ماده ۴)
- ۸-۸- پس از اخذ پروانه ساخت، اخذ پروانه بهره‌برداری برای فعالیت‌های ورزشی از اداره ورزش و جوانان استان الزامی است.
- ۹-۸- خدمه و دریانوردان شناورهای تفریحی باید دوره مدیریت گردشگری دریایی و ساحلی را گذرانده باشند.

فصل چهارم: صدور مجوز مراکز گردشگری ساحلی و دریایی

ماده ۹- مراحل صدور مجوز

- ۱-۹- مراجعه به سامانه الکترونیکی صدور مجوز فعالیت وزارت، به آدرس <https://my.ichto.ir> و ثبت درخواست خود در سامانه.
- ۲-۹- بارگذاری مدارک مندرج در ماده ۶ تا حداکثر یک هفته پس از ثبت درخواست.

۳-۹- بازدید کارشناس و بررسی محل فعالیت از نظر ابعاد موقعیت، دسترسی‌ها، مسائل زیست محیطی و سایر مسائل فنی.

۴-۹- استعلام از سازمان‌های مرتبط (سازمان، محیط زیست، دریابانی یا مرزبانی نیروی انتظامی، آب منطقه‌ای، اداره منابع طبیعی، سازمان شیلات ایران و اداره ورزش و جوانان).

۵-۹- دریافت مجوز یا تاییدیه ایمنی از سازمان، فدراسیون نجات غریق و غواصی، آتش نشانی،

۶-۹- بررسی درخواست و طرح اجرایی در کمیته فنی و اعلام نتیجه طی یک ماه به متقاضی با ذکر دلایل در صورت عدم تأیید.

۷-۹- صدور موافقت اصولی از سوی اداره کل، پس از دریافت پاسخ مثبت استعلام‌ها و و تأیید طرح اولیه.

۸-۹- بازدید کارشناس گردشگری و کارشناس سرمایه‌گذاری از تجهیزات و تأیید یا اعلام موارد اصلاحی به متقاضی جهت رفع نواقص

۹-۹- انتخاب نام و لوگوی مناسب

۱۰-۹- صدور پروانه بهره‌برداری با هماهنگی سازمان در بخش‌های سازه‌ای و صدور پروانه بهره‌برداری توسط میراث فرهنگی استان در بخش‌های بهره‌برداری و ارائه خدمات به گردشگران.

ماده ۱۰ - وظایف دارنده مجوز

۱-۱۰- ارائه خدمات و امکانات مورد نیاز متناسب با مجوز دریافتی و ضوابط و مقررات جاری کشور

۲-۱۰- نصب تابلو و یا سردرب در مکان مناسب

۳-۱۰- ارائه گزارش عملکرد دوره‌ای شش ماهه در خصوص فعالیت‌های انجام پذیرفته به میراث فرهنگی استان

۴-۱۰- برنامه‌ریزی جهت ارتقاء سطح مهارت در راستای تسهیل و بهبود امور مربوط به گردشگری ساحلی و دریایی

۵-۱۰- کمک و همکاری با وزارت و نهادهای مرتبط در راستای اجرای صحیح بخشنامه‌ها و مقررات ابلاغی

۶-۱۰- رعایت ایمنی و پروتکل‌های بهداشتی

۷-۱۰- واگذاری عرصه به متقاضی در طرح‌های مصوب گردشگری، به صورت یکپارچه بوده و متقاضی مجاز به تفکیک و واگذاری تمامی و یا بخشی از عرصه بدون اطلاع میراث فرهنگی استان و رعایت ضوابط و مقررات به سایرین نمی‌باشد.

۸-۱۰- در صورتیکه متقاضی پس از دریافت پروانه بهره‌برداری گردشگری ساحلی و دریایی، قصد اضافه نمودن فعالیتی جدید به مجموعه داشته باشد، باید طرح پیشنهادی خود را ارائه و پس از تأیید، مجوزهای لازم را قبلاً از دستگاه‌های ذیربط دریافت نماید.

تبصره) فعالیت جدید نباید در تضاد با اصل طرح مصوب باشد و یا موارد مرتبط با ایمنی و بهداشت را رعایت کند.

ماده ۱۱- صدور و تمدید پروانه بهره‌برداری: پروانه بهره‌برداری در مرحله اول، پس از انجام مراحل قانونی و تأیید

کارشناس گردشگری، به مدت سه سال برای متقاضی صادر می‌شود و تمدید پروانه بهره‌برداری منوط به ارائه گزارش عملکرد و عدم وجود شکایت منجر به محکومیت، می‌باشد. متقاضی موظف است یک ماه قبل از اتمام پروانه بهره‌برداری، درخواست کتبی خود را به اداره کل استان تحویل داده تا نسبت به بررسی و تمدید پروانه اقدام گردد.

ماده ۱۲- نظارت بر فعالیت دارندگان مجوز بر عهده میراث فرهنگی استان بوده و در صورت تخلف، نسبت به اقدامات قانونی به شرح ذیل اقدام می‌نماید:

۱-۱۲- تذکر کتبی

۲-۱۲- اخطار کتبی با تعیین مهلت جهت رفع نقص

۳-۱۲- تعلیق موقت از یک تا ۳ ماه

۴-۱۲- لغو مجوز و انعکاس موضوع به وزارت

تبصره ۵) با توجه به تنوع فعالیت‌های مرتبط با منطقه ساحلی و دریایی، در صورت وجود تقاضا مربوط به رسته‌ها و فعالیت‌های جدید، میراث فرهنگی استان موظف است با دریافت مدارک و مستندات لازم موضوع را در کمیته فنی بررسی و در صورت موافقت، مراتب را به متقاضی اعلام نماید.

ماده ۱۳- صدور مجوز برای دیگر فعالیت‌های گردشگری و تفریحی در منابع و تأسیسات آبی و پیرامون آنها مانند دریاچه سدها و اراضی واقع در حریم آنها؛ بستر و حریم رودخانه‌ها، چشمه‌ها و آبهای معدنی گرم و آبشارها، آب‌بندان‌ها و ... مطابق با ابلاغیه شماره ۹۹۲۶۰۰/۱۴۳۲۳ مورخ ۹۹/۶/۲۳ با موضوع شیوه‌نامه اجرایی فعالیت‌های گردشگری و تفریحی در منابع و تأسیسات آبی می‌باشد.

ماده ۱۴- نیروهای انتظامی در محدوده ساحل و دریا باید دوره‌های آموزشی مرتبط با وزرات و سازمان را گذرانده باشند. (جزء ث از ردیف ۵ جدول شماره ۲ - بند ۷ با عنوان حوزه همکاری دستگاههای مرتبط با گردشگری)

ماده ۱۵- ادارات نظارت بر اماکن عمومی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند بنا به تقاضای وزارت، رأساً از ادامه فعالیت مراکز گردشگری ساحلی و دریایی که برخلاف این دستورالعمل عمل می‌نمایند و همچنین تأسیسات غیر مجاز که به اسکان و پذیرایی میهمانان و مسافران مبادرت می‌نمایند، جلوگیری و نتیجه را کتباً به وزارت اعلام نمایند

ماده ۱۶- این دستورالعمل اجرایی در ۱۶ ماده و ۶ تبصره تهیه و از زمان ابلاغ، لازم الاجرا می‌باشد.

فرایند درخواست و صدور مجوز مراکز گردشگری ساحلی و دریایی

